

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10P/70/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214216102
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Henteková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4214216102.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno vo veci starostlivosti o maloletú S. D., E.. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov : W. D., E.. XX.XX.XXXX, J. I. O. XXX/XX, D., v konaní zastúpený JUDr. Ivetou Majlingovou, advokátkou so sídlom Komárno, Pohraničná 7 a W. M., E.. XX.XX.XXXX, J. I. G. XXXX/X, D., v konaní zastúpená: KATONA - Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom M. Matunáka 11, Nové Zámky, IČO: 47237074, o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, sudkyňou JUDr. Júliou Hentekovou, takto

rozhodol:

Súd návrh matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa **z a m i e t a** .

Súd **z n i ž u j e** vyživovaciú povinnosť otca na maloletú S. D., E.. XX.XX.XXXX zo sumy 400,-Eur mesačne na 300,-Eur mesačne počnúc dňom 17.5.2015.

Výživné v sume 200,-Eur je od právoplatnosti tohto rozsudku splatné k rukám matky maloletého dieťaťa a v sume 100,-Eur pre tvorbu úspor pre maloleté dieťa, na účet alebo vkladnú knižku založenú matkou pre maloleté dieťa v ktoromkoľvek peňažnom ústave na území Slovenskej republiky s názvom : A. S. D., E.. XX.XX.XXXX a vinkuláciou : výplaty do plnoletosti dieťaťa podliehajú schváleniu súdu.

Vo zvyšnej časti súd návrh otca na zníženie výživné **z a m i e t a** .

Týmto súd mení rozsudok Okresného súdu Komárno 9P/50/2014-15 zo dňa 2.4.2014 v časti o výživnom pre maloletú S..

Vo zvyšnej časti rozsudok ostáva v platnosti.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec maloletého dieťaťa sa návrhom došlým súdu 3.9.2014 domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej S. D. zo sumy 400,-Eur mesačne na sumu 200,-Eur počnúc dňom 3.9.2014. Návrh odôvodnil tým, že pri úprave jeho vyživovacej povinnosti súdom dočasne súhlasil s výživným 400,-Eur z dôvodu, že matka sa odvolávala bez toho, aby túto skutočnosť preukázala, na zvýšené náklady s bývaním a zároveň bez toho, aby vydokladovala skutočné výdavky na maloleté dieťa a trvala na tom, že tieto zodpovedajú požadovanému výživnému. Po schválení rodičovskej dohody však zistil, že tieto náklady, ktoré matka uvádzala bez relevantných dôkazov, nezodpovedajú skutočnosti a matka dieťaťa prakticky spotrebovávala určené výživné nie pre potreby dieťaťa, ale z tohto kryje svoje vlastné náklady, ktorú nesúvisia s výchovou a výživou dieťaťa. Bol toho názoru, že od poslednej úpravy výživného nastala zmena v potrebách dieťaťa, výdavky na neho sa znížili, nakoľko do jeho výdavkov pri uzavretí rodičovskej dohody nahnuli aj výdavky na udržiavanie domácnosti matky v sume 150,-Eur mesačne. Mimosúdne sa totižto s matkou maloletej dohodli tak, že určitú dobu (približne pol roka) bude jej prispievať na domácnosť uvedenou sumou a iba zvyšok, t.j. 250,-Eur bude výživným pre dieťa a z tejto sumy mala matka ukladať na účet dieťaťa mesačne aspoň 50,-Eur, čo podľa jeho vedomostí nerobila. Medzičasom

si našla druha a preto nevidí dôvod, aby jej i naďalej prispieval na udržiavanie domácnosti. V jeho príjmoch zmena nenastala, ale pri rozhodovaní žiadal zohľadniť, že finančne podporuje svoju matku C. D. sumou okolo 150-200,-Eur mesačne. Príjmy má iba z podnikania, jeho čistý mesačný zárobok činí okolo 850,- Eur. Na pojednávaní konanom 26.11.2014 pre prípad, že by súd nevzhladol dôvod na zníženie výživného, navrhol zmeniť rozsudok súdu zo dňa 2.4.2014 tak, že výživné vo výške 200,-Eur mesačne počnúc mesiacom december je splatné k rukám matky a vo výške 200,-Eur na tvorbu úspor na osobitný vinkulovaný účet maloletého dieťaťa. Žalobný petít v priebehu konania pozmenil viackrát. V konečnom návrhu žiadal výživné znížiť na 200,- Eur, z toho k rukám matky 150,- Eur a na tvorbu úspor 50,- Eur.

Matka maloletej s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila, ani s tým, aby časť výživného bola určená na tvorbu úspor pre dieťa. Tvrdila, že nie je pravdou, že mimosúdne sa s otcom dieťaťa dohodli tak, že zo sumy 400,-Eur bude ukladať časť na osobitný účet maloletej. Dohodli sa, že na výdavky domácnosti a na potreby dcéry bude prispievať sumou 1.000,-Eur mesačne. Určitú dobu platil jej túto sumu, ale potom, čo sa dozvedel, že si našla priateľa, dával jej už len 400,-Eur, zrušil jej internet, pevnú linku a mobil, ktoré boli na neho vedené. Na dcéru má primerané výdavky zodpovedajúce jej veku. Zdravotné problémy nemá, len ťažko znášala odchod otca zo spoločnej domácnosti, máva stavy úzkosti, ľahko sa rozplače. Uviedla, že nezodpovedá pravde, že má druha, má priateľa s ktorým však nežijú spolu. S maloletou dcérou obývajú dvojizbový byt. Svoje mesačné výdavky vyčíslila sumou 625,49 Eur : nájomné 227,37 Eur, elektrina 34,67 Eur, plyn 8,-Eur, RTVS 4,64 Eur, DIGI 9,55 Eur, poistenie maloletej S. 27,96 Eur, tankovanie do auta, ktorým vozí dcéru do školy cca. 50,- Eur, dobíjanie karty na autobus 5,-Eur (pracuje na zmeny a keď ona je v práci pre dcéru do školy chodí autobusom jej matka), telefón + internet 48,30 Eur, strava cca 210,-Eur mesačne. Stravovanie maloletej v škole v roku 2014 stálo mesačne cca. 21,- Eur, družina 10,-Eur, ZRPŠ spolu s triednym fondom 20,-Eur ročne, kurz plávania 30,-Eur mesačne. V jej príjmoch nenastala zmena, stále pracuje ako predavačka, má čistý mesačný zárobok okolo 350,-Eur. K príjmom otca uviedla, že tento dováža zo zahraničia motorové vozidlá, ktoré upravuje a následne predáva. Z tejto činnosti má nezanedbateľný príjem. Dňa 5.12.2014 doručila súdu návrh na zvýšenie výživného pre maloletú na 2.000,-Eur mesačne dva roky späť odo dňa podania návrhu, ktorý zdôvodnila tým, že otec okrem podnikania na Slovensku ako živnostník, vykonáva podnikateľskú činnosť : prepravu osôb aj v zahraničí (K. X.) a predáva ako registrovaný predajca motorové vozidlá. Jeho čistý mesačný príjem z prepravy osôb zo Slovenska do X. späť činí až 5.000,- Eur a z takýchto príjmov je schopný prispievať na potreby maloletej výživným 2.000,- Eur. Zvýšenie výživného späť zdôvodnila tým, že o nadštandardných príjmoch otca v čase uzavretia rodičovskej dohody nemala vedomosti a navrhovateľ jej prisľúbil prispievať mesačne sumou 1.000,- Eur. Poukázala aj na to, že otec si kúpil byt za 15.000,- Eur v hotovosti, tento prerobil, zariadil. Vie financovať aj zahraničné dovolenky. Raz bol s maloletou na dovolenke v T. a raz ju zobral na lyžovačku. Jej návrh na zvýšenie výživného bol vedený pod sp. zn. 12P/361/2014 a z dôvodu hospodárnosti konania bolo spojené na spoločné konanie k návrhu otca na zníženie výživného.

Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa navrhol zamietnuť návrh otca na zníženie výživného, ako aj návrh matky na zvýšenie výživného. Zároveň navrhol určiť, že z výživného 400,- Eur treba vyplácať do rúk matky 300,- Eur a 100,- Eur na tvorbu úspor pre dieťa.

Súd vykonal vo veci dokazovanie okrem výsluchu účastníkov konania aj oboznámením obsahu spisu Okresného súdu Komárno 9P/50/2014, rodným listom maloletého dieťaťa, výplatným listom matky, rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Komárno č. XXXX/XXXX-D.-B. z 28.10.2014, výpisom z evidencie vozidiel, výkazom príjmov otca, knihou vydaných faktúr, daňovým priznaním otca k dani z príjmov fyzickej osoby za roky 2014 a 2015, potvrdením ÚPSVaR Komárno z 23.1.2013 o vedení matky v evidencii uchádzačov o zamestnanie, výkazom príjmov družky otca, ročným zúčtovaním preddavkov na daň z príjmov matky za rok 2013, 2014, kúpnyimi zmluvami predmetom ktorých bola kúpa osobného motorového vozidla, dokladmi o výdavkoch na maloleté dieťa, výpisom z účtu matky maloletej, LV č. XXXX, XXXX W. XXXXX Z. D..Ú.. D., peňažným denníkom otca, zmluvou o nájme bytu, správou z administratívnej kontroly. Vykonaným dokazovaním ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci :

Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči maloletej S. bola určená rozsudkom Okresného súdu Komárno 9P/50/2014-15 zo dňa 2.4.2014, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 400,-Eur mesačne počnúc od 1.4.2014 k rukám matky maloletého dieťaťa. Rozsudok nadobudol právoplatnosť

22.4.2014. Pri rozhodovaní súd vychádzal z príjmu otca zo živnosti 800,-Eur, matky 358,-Eur mesačne a prihliadol na to, že obaja sú bez ďalšej vyživovacej povinnosti. Ďalším rozsudkom tunajšieho súdu 9P/134/2015-21 zo dňa 6.7.2015 bol upravený styk otca s maloletou S..

Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 ods.1-5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 - 3 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. U rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval. Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 75 ods. I Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1,2 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na nepeňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa nepremičujú.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 1-3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Ustanovenie § 78 ods.1 Zákona o rodine vyjadruje zásadu, že ak sa má zmeniť výživné, musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu, pričom táto zmena sa musí týkať skutočností, na ktorých bolo založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne (okolnosťami na strane povinného alebo oprávneného) alebo objektívne (napr. vývojom životných nákladov, pribúdajúcim vekom dieťaťa, s jeho fyzickým vyspíevaním, zdravotným stavom, prípravou na budúce povolanie, stratou zamestnania, dlhodobou

práceschopnosťou, pribudnutím vyživovacej povinnosti, celkovým zhoršením majetkových pomerov, nadobudnutím čiastočnej alebo úplnej schopnosti oprávneného živiť sa sám, zmenou potrieb atď.). Obe kritéria uvedené v § 75 Zákona o rodine, a to odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného veľmi úzko súvisia a vzájomne sa podmieňujú. Odôvodnené potreby dieťaťa do značnej miery závisia od schopností a možností rodičov, pričom pri určení výživného sa vychádza zo zásady, že životná úroveň dieťaťa sa má prispôbiť životnej úrovni ostatných členov rodiny. Životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Mieru životnej úrovne môže preukazovať výška mesačných nákladov rodiča, a to v súhrne, ale aj jednotlivé položky. Smerodajnou môže byť výška tých položiek, ktoré nie sú pre život nevyhnutné a ktoré signalizujú prebytok finančných prostriedkov, napr. účty na mobilný telefón, na internet, dovolenky, pohonné hmoty do auta, poisťky, sporenie, leasing, úroky z účtov, podiely na zisku obchodných spoločností a pod. Preto ak rodičia majú vďaka svojim schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom vyšší štandard, premietne sa to aj do odôvodnených potrieb detí. Schopnosti a možnosti rodiča posudzuje súd najmä z hľadiska toho, aký zárobok alebo iný príjem môže rodič dosiahnuť. Zmena výšky výživného alebo jeho úplné zrušenie je možné najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Pri zmene rozsudku o výživnom nie je rozhodujúce, či bola výška určená autoritatívnym rozhodnutím súdu alebo dohodou. Hmotnoprávnou podmienkou, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, či už schválením dohody alebo autoritatívnym rozhodnutím, je zmena pomerov. Keď súd rozhoduje o zmene pomerov, je povinný zohľadniť aj zmenu výšky (vývoj) životných nákladov, výška ktorých je zrejmá napr. z miery inflácie alebo z iných ekonomických ukazovateľov. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamena mechanickú rovnosť. Vychádza z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z nich. Pre komplexnosť posúdenia majetkových pomerov rodičov, resp. povinného sú predmetom dokazovania aj pasíva (rôzne formy úverov, pôžičiek). Aj tu treba vychádzať z priority vyživovacej povinnosti. Vyššie uvedené kritéria na strane rodičov sa posudzujú vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane oprávneného dieťaťa. Odôvodnenosť potrieb vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať. Miera potrieb dieťaťa je rôzna. Závisí od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, schopností, zdravotného stavu, nadania, záujmov, od formy prípravy na budúce povolanie, atď. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky ako napr. liečebné náklady. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť, tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že maloletá S. je zdravé dieťa, zdravotné problémy, s ktorými by boli spojené zvýšené výdavky nemá. Počas školského roka sa stravuje v škole, matka má na ňu bežné výdavky spojené so školskou dochádzkou a bežnými životnými potrebami. V roku 2014 chodila na plávanie za poplatok 30,- Eur mesačne. Iné záľuby, ktoré treba financovať, nemá. Žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, s otcom udržiava viac menej pravidelný kontakt. Podstatné zmeny v majetkových a zárobkových pomeroch rodičov, ani v odôvodnených potrebách maloletej od poslednej úpravy výživného (od 2.4.2014) nenastali. Nastala však zmena na strane navrhovateľa, ktorý žije v novom partnerskom zväzku s B. X. a z ktorého pochádza maloletá A. D., E.. XX.X.XXXX. Z daňových priznaní otca k dani z príjmov fyzickej osoby súd zistil, že otec mal v roku 2014 základ dane 15.836,67 Eur - daň 3.008,96 Eur = 12.827,71 Eur, čistý mesačný príjem 1.068,97 Eur, v roku 2015 mal základ dane 12.955,67 Eur - daň 2.461,57 Eur = 10.494,67 Eur, z čoho čistý mesačný príjem činí 874,55 Eur. Opodstatnenosť námietok prednesených matkou ohľadne množstva spotrebovaných pohonných hmôt, najazdených kilometrov a odpočítateľných investícií do podnikania otca by bolo možné preveriť iba znaleckým dokazovaním, čo súd považoval za nadbytočné, nakoľko v správnosti údajov uvedených v daňových priznaniach otca podliehajúcim daňovej kontrole nemal dôvod pochybovať, hlavne keď tieto korešpondujú s peňažným denníkom. Matka maloletej je od 1.1.2013 zamestnaná u Y. D., kde v roku 2014 mala čistý mesačný zárobok 335,09 Eur, v roku 2015 mesačne 378,58 Eur. Vedľajšie príjmy, ani ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Tvrdenie matky, že otec má vedľajšie príjmy z obchodovania

s motorovými vozidlami, vykonaným dokazovaním preukázané nebolo. Do spisu matka založila kópie zmlúv predmetom ktorých bola kúpa a predaj motorových vozidiel, avšak z roku 2007-2010 a v tomto konaní súd skúmal príjmy otca iba od roku 2013. Matka s maloletou S. obýva trojizbový byt, ktorý vlastnili spolu s navrhovateľom, ktorý svoj podiel jej prenechal bezodplatne. Matka má tieto výdavky: nájomné, DIGI, RTVS od 225,- Eur do 234,- Eur, za elektrinu 30,55 Eur, plyn 8,- Eur, internet 13,- Eur, telefón cca. 35,- Eur, tankovanie do auta od 20,- Eur do 60,- Eur, na maloletú: poistné 27,96 Eur, cestovné mestskou dopravou 5,- Eur, strava v škole cca. 21,- Eur, družina 10,-Eur, ZRPŠ spolu s triednym fondom 20,- Eur ročne, v roku 2014 za kurz plávania 30,-Eur mesačne. Svoje mesačné náklady vyčíslila za mesiac máj 2015 sumou 863,28 Eur, za jún 2015 sumou 786,03 Eur, júl 2015 sumou 667,50 Eur, august 2015 sumou 1.060,03 Eur a september 2015 sumou 746,39 Eur (do ktorých súm okrem výdavkov na maloletú zahrnula aj výdavky spojené s bývaním v celej výške, DIGI, RTVS, internet, telefón, daň z nehnuteľnosti, tankovanie, poistné na auto, kúpu pračky, ventil k pračke, komunálny odpad pre 2 osoby, potreby na hygienu 35,- Eur, potraviny 7,- Eur denne, t.j. mesačne 210,- Eur). Okrem vyššie uvedených pravidelných výdavkov na dieťa vydokladovala za obdobie od mája do septembra 2015 kúpu oblečenia za 60,- Eur, topánok za 49,80 Eur, školské potreby 9,76 Eur, papuče 8,- Eur, klobúk 6,- Eur, knihu 7,50 Eur, oblečenie 36,40 Eur, školské potreby 29,33 Eur, do školy v prírode 120,- Eur, lieky 29,30 Eur, topánky 16,90 Eur, školský časopis 13,50 Eur, oblečenie 35,40 Eur, knihy-hračky 10,- Eur a ďalšie drobné výdavky od 2 Eur do 10,- Eur. Otec v roku 2014 žil sám v jednoizbovom byte. Nájomné spolu s inkasom platil vo výške 150,- Eur mesačne. Od 1.5.2015 spolu so svojou družkou B. X.A., ich spoločným dieťaťom a dcérou družky, K. Z., E.. XX.X.XXXX obýva trojizbový nájomný byt, za ktorý podľa nájomnej zmluvy uzavretej na dobu určitú, do 30.4.2016, platia nájomné vo výške 330,- Eur. Do tejto sumy nie sú zahrnuté platby za služby spojené s užívaním bytu. Družka otca čerpá materskú dovolenku s maloletou A., na ktorú poberá prídavok na dieťa v sume 23,52 Eur a rodičovský príspevok od 1.5.2015 v sume 203,20 Eur. Na maloletú A. majú zvýšené výdavky vzhľadom na to, že bola u nej diagnostikovaná P. U. a potrebuje špeciálnu stravu.

Kolízny opatrovník v správe zo šetrenia pomerov u oboch rodičov zameraného na vybavenie bytov a životnú úroveň rodičov konštatoval, že bytové pomery u oboch rodičov sú približne na rovnakej úrovni., Kúpnu zmluvou zo dňa 18.8.2015 otec maloletej S. odpredal svoje pozemky vedené na P. Č.. XXXXX K. D..Ú.. D. za kúpnu cenu 45.000,- Eur, ktorú sumu mieni použiť na zabezpečenie bývania pre svoju terajšiu rodinu. Vzhľadom na uvedené súd na tento jednorazový príjem otca pri rozhodovaní o výživnom neprihliadol. Súd dospel k záveru, že podstatná zmena na strane otca odôvodňujúca novú úpravu výživného nastala pribudnutím vyživovacej povinnosti voči maloletej A. a prihliadol aj na to, že finančne musí podporovať aj svoju družku, ktorej príjem hraničí so životným minimom. Preto vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej S. znížil odo dňa 17.5.2015 zo sumy 400,- Eur na 300,- Eur. Túto sumu považoval za primeranú jednak odôvodneným potrebám maloletej, jednak možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca s prihliadnutím aj na možnosti a schopnosti a majetkové pomery matky, ako aj na jej osobnú starostlivosť. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že matkina vyživovacia povinnosť osobnou starostlivosťou o dieťa vzhľadom na jeho vek už nie je v celom rozsahu vyvážená a preto aj ona musí finančne prispievať na potreby dcéry, a to aspoň sumou 50,- Eur. Takto na hradenie bežných potrieb maloletej bude k dispozícii mesačne vyše 270,- Eur (200,- Eur od otca, 50,- Eur od matky a prídavok na dieťa 23,52 Eur) a táto suma postačuje na uspokojenie všetkých odôvodnených potrieb maloletej a na druhej strane je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné v sume 300,- Eur bez toho, že by týmto bola ohrozená jeho doterajšia životná úroveň. Súd zároveň poukazuje na zaužívanú súdnu prax, že výška výživného na deti by mala dosahovať podľa okolností prípadu približne 25 až 30% z príjmu povinného rodiča.

Matka maloletej prezentovala svoje výdavky, ktoré vysoko presahujú jej príjmy. Z toho súd usúdil, že časť výživného plateného otcom nepoužije na potreby dieťaťa, ale financuje z nich svoje vlastné náklady. Tomuto nasvedčuje aj jej nesúhlas s tvorbou úspor pre dieťa ani v minimálnej výške, a to ani v prípade, že by súd jej návrh na zvýšenie výživného na 2.000,- Eur považoval za dôvodný. Pri tvorbe úspor ide o výnimku zo zásady spotrebného charakteru. Tvorbu úspor možno v zásade zaradiť medzi ďalšie odôvodnené potreby dieťa. O tomto súd rozhodne vtedy, ak dospeje k záveru, že okrem zabezpečenia všetkých bežných potrieb dieťaťa v rozsahu, ktorým sa podieľa na životnej úrovni rodičov, je táto prospešná pre všestranný vývoj dieťaťa a dovoľujú to majetkové pomery povinného rodiča. V danom prípade vzhľadom na možnosti a schopnosti otca a odôvodnené potreby dieťaťa sú splnené podmienky na tvorbu úspor, preto súd rozhodol, že z výživného 300,- Eur otec bude posielat' sumu 100,- na vinkulovaný účet alebo vkladnú knižku založenú na meno maloletej S. až do jej plnoletosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiadnemu z nich nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže sa jednalo o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods.1-3 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykoval navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.